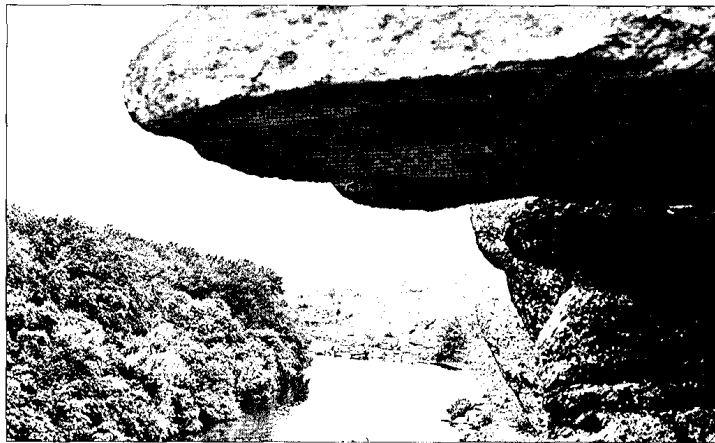

Енциклопедія Сучасної України

Том 7

Г – Ді

Київ-2007

слин. та тварин. світу. У трав'яному покриві – понад 600 видів судин. рослин, зокрема й рідкісні: астрагал дніпровський, сон чорніючий, ковила дніпровська та ін. За складом фауни Д. з. є одним з найбагатших природ. комплексів Степ. Придніпров'я. Фауна безхребетних налічує бл. 1500 видів (рідкісних – 28). Заказник – місце проживання борсука, вовка, тхора чорного, козулі, кабана. Досить висока щільність гніздування хижих птахів, зокрема сов. Від поч. 20 ст. відома колонія сірих чапель. (Див. іл. на с. 150).

В. В. Манюк

ДІБРІВСЬКИЙ ЗАКАЗНИК

– гідрологічний заказник загальнодержавного значення (від 1980). Знаходиться у Зарічнен. р-ні Рівнен. обл. Перебуває у віданні Зарічнен. лісгоспзагу і с.-г. вироб. кооперативу «Дібрівське». Пл. 873 га. Охороняються заплавні ландшафти у долині р. Стир з типовою для Укр. Полісся лучною і болот. рослинністю та озерами. Домінант. природ. геокмплексами є заболочені ліси, лісові болота, озера. У пн. частині заказника – угруповання рідкіс. виду берези із чорною корою – берези Котула. Вони трапляються по краях вільшняків та у крушиново-чорничково-сосновому лісі. Крім того, тут росте росичка проміжна, занес. до Червоної книги України, а також рідкіс. релікт. вид – шейхцерія болотна. Д. з. – місце оселення водоплав. і болот. птахів. Має стокорегулюв. та середовищев. формув. значення.

І. П. Ковальчук

«ДІБРІВСЬКИЙ КІННИЙ ЗАВОД»

Знаходиться у с. Дібрівка Миргород. р-ну Полтав. обл. Засн. 1888 великим князем Д. Романовим. Є одним з найдавніших

та найбільших центрів розведення рисистих коней в Україні, що відіграв провідну роль в удосконаленні орлов. і рос. порід, а також ваговозів. Серед найвідоміших селекц. надбань – лінії Гільдійця та Газовата рос. рисистої, Воїна, Бубенчика та Ветра орлов. порід. Нині на з-ді понад 400 голів, які є постій. учасниками перегонів на вітчизн. і закордон. іподромах. Щороку на «Д. к. з.» проводять всеукр. кінноспорт. змагання. Найбільше перемог здобули Піон, Афоризм, Гліб та Географ. Безпрецедент. в історії світ. конярства є доля Гільди, яку фашисти двічі намагалися вивезти до Німеччини, однак вона втекла і,

перейшовши Європу, повернулася в Дібрівку, за що їй за розпорядженням А. Гітлера викопано очі. 1945 рад. танкіст, колишній конюх з-ду Г. Сафронюк впізнав Гільду серед ін. коней у Берліні, після чого її повернули на «Д. к. з.». Про неї знято докум. фільм, у 1960-і рр. біля гол. будівлі з-ду їй встановлено пам'ятник. Світ. славу здобули наїзники С. Лабунець, М. Стасенко, А. Ткаченко. 1899–1900 на базі з-ду за сприяння управителя Ф. Ізмайлова досліджував проблеми штуч. осіменіння коней *І. Іванов*. Діє музей.

Літ.: Витт В. О. Дубровка в прошлом и настоящем // Коневодство и конный спорт. 1963. № 5; Кузнецов С. Я., Кравченко О. П., Кожевников Е. В. Дубровский конный завод (опыт селекционно-племенной работы в коннозаводстве). Москва, 1974; Лис В. Гільда // Зоря Полтавщини. 1985, 30 черв.

В. М. Самородов